

Nanders Amts 1ste Kreds (Jacob Jensen) for-
 tabte sig, hvad jeg ikke troer hører hen paa
 dette Sted, i ganske almindelige Betragtninger
 over, hvorvidt det er et holdbart Standpunkt
 at give Pension, hvorvidt det er rigtigt at give
 Communerne større Frihed med Hensyn til
 Ordningen af Skolevæsenet, hvorvidt Skolevæ-
 senet er et communalt eller et Statsansiggende
 osv. Disse Ytringer vare holdte i en saadan
 Almindelighed, at de vistnok fuldstændigt godt-
 gjorde, hvad jeg tillod mig at sige, at man ikke
 kunde komme ind paa Drøftelsen af dette
 Slags Spørgsmaal ved nærværende Lov paa
 en tilfredsstillende Maade. Det ærede Med-
 lem anførte Intet imod de Bemærkninger, jeg
 havde tilladt mig at fremføre. Dette var der-
 imod Tilfældet med den ærede Rigsdagsmand
 for Skanderborg Amts 2den Kreds (H. Jen-
 sen), som vilde finde en Modsigelse imellem,
 hvad jeg har tilladt mig at fremføre, og Ud-
 valgets eget Forslag til § 4. For det Første
 er Forslaget til § 4 egentlig ikke af Udvalget.
 Udvalget havde oprindeligt stillet Forslaget al-
 deles almindeligt, at Lærereinderne i saa Hen-
 seende skulde stilles lige med Lærerne, men det
 er Thinget selv, som ved 2den Behandling har
 vedtaget, at Pensionsret skulde afhænge af, om
 Lærereinden giste sig eller ikke. Men, selv om
 det havde været stillet af Udvalget, troer jeg
 dog ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at
 der er en Modsigelse tilstede; thi det er ikke
 noget nyt Princip i den Betydning, hvorimod
 jeg tidligere udtalte mig; det er Noget, der
 følger ganske ligefrem af den Opfattelse, man
 har af selve dette enkelte Forhold; de Bestem-
 melser, der kunne siges ligefrem at følge af, at
 man ansætter Lærereinder i Stedet for Lærere,
 ere naturligtvis berettigede, og hertil troer jeg
 dog, man tør regne Hensynet til, om en Lærere-
 inde gifter sig eller ikke; men, hvad jeg oppo-
 nerede imod, var at komme ind paa andre al-
 mindelige Bestemmelser, der slet ikke berørte
 Lærereinderne specielt.

Jeg maa være enig med den ærede Mi-
 nister i, at det var en høist besynderlig Mis-
 forstaaelse, som det ærede Medlem for Aarhus
 Amts 2den Valgkreds (Mørk) gjorde sig skyldig
 i, naar han meente, at der ved Antagelsen
 af dette Lovforslag med de foreslaaede En-

bringer ikke stete større Brud paa det Be-
 staaende, end der ved Loven af 1856 stete lige-
 overfor den almindelige Skolelov. Enhver ny
 Lov gjør naturligtvis Brud paa det Tidligere,
 og man kunde altsaa aldrig give nogen ny
 Lov, uden tillige at maatte omforme den hele
 tidligere Ordning; det kan dog vist ikke være
 det ærede Medlems Mening, og jeg troer heller
 ikke, at han vil tillægge mig den. Hvad jeg
 tillod mig at fremføre, var, at man ikke skal i
 en saadan Lov gjøre Brud paa Bestemmelser,
 man dog maa lade vedblive at gjælde for al-
 deles lignende Forhold. Det er denne Dis-
 harmoni, som jeg troer er urigtig. Det er
 ikke urigtigt at tage et enkelt Spørgsmaal for
 og behandle det i sit hele Omfang, som f. Ex.
 Spørgsmaalet, om der overhovedet skal gives
 Pension, og derpaa at give en Lov derom;
 men, hvad der er det Gale, er, at lade Pen-
 sionen gjælde for Lærerne og tage den bort
 for Lærereinderne. Det var ogsaa dette, som
 jeg tillod mig at høre. Det ærede Medlem
 siger, at hans Ytringer ikke gjaldt mine Be-
 mærkninger, men Ministerens; muligvis har
 jeg misforstaaet ham, men det forekommer mig,
 at den høitærede Minister udtalte sig omtrent
 i den samme Retning som jeg, at det var feil-
 agtigt ved en Lovstump at flaae et Princip
 fast, der ikke var optaget i tidligere Bestem-
 melser, som dog vedbleve at gjælde. Det var
 disse Betragtninger, som jeg vilde tillade mig
 paany at gjøre gjældende. Det ærede Medlem
 var noget vred over, at Udvalget, som han
 meente, havde vist en Mistillid til Communal-
 bestyrelserne med Hensyn til, at der var ud-
 talt en Frygt for, at Communalbestyrelserne i
 saa Henseende til Lønningsbestemmelserne skulde
 vise sig mindre friske, end ønskeligt var.
 Jeg maa oprigtigt tilstaae, at jeg ikke er ganske
 fri for en saadan Frygt, jeg er ikke sikker paa,
 at der ikke i enkelte Communer kunde tages
 altfor stort Hensyn til den oeconomiske Side,
 ja, jeg troer endog, at den Commune, som det
 ærede Medlem selv hører til, ikke altid har
 vist sig saa friskindet, som han troede,
 at det vilde blive Tilfældet. Vore Com-
 munalbestyrelser ere jo nu nærmest valgte
 til at varetage de oeconomiske Interesser.
 Deri ligger, troer jeg, at man ikke nu kan